

Sygn. akt **IV Ka 287/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Bożena Majgier-Strączyńska

Protokolant: Kamila Michalak

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2013 r.

sprawy **M. M.**

obwinionego z art. 27b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

z dnia 17 grudnia 2012 r. sygn. akt V W 2002/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę prawną orzeczenia o przypadku przedmiotów służących do popełnienia wykroczenia wskazuje art. 27b ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym i uchyla orzeczenie o przypadku wędkę firmy (...) wraz kołowrotkiem, opisanej w pkt. 2 spisu rzeczy na k. 11,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania odwoławczego i wymierza mu 30 (trzydzieści) złotych opłaty za to postępowanie.

Sygn. akt IV Ka 287/13

UZASADNIENIE

M. M. został obwiniony o to, że w dniu 21 listopada 2011 r. około godziny 12.30 w S. na rzece O. pod mostem P. na wodach (...) dokonywał amatorskiego połowu ryb poprzez podnoszenie i opuszczanie przynęty w sposób ciągły oraz dokonał połowu ryb z gatunku sandacz z naruszeniem limitu połowowego i o wymiarach ochronnych, tj. o czyn z art. 27b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym.

Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie wyrokiem z dnia 17 grudnia 2012 r. wydanym w sprawie o sygn. akt V W 2002/12 uznał obwinionego M. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 27b ust. 1 pkt 1 ustawy o rybactwie śródlądowym w zw. z art. 39 § 2 kw wymierzył mu grzywnę w wysokości 200 zł. Na podstawie art. 27a ust. 4 pkt 2 ustawy o rybactwie śródlądowym orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci wędek typu (...)z linką zakończoną ołowiem oraz (...)wraz z kołowrotkiem, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych pod pozycją 1 i 2 na karcie 11 akt. Zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i wymierzył mu opłatę.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obwiniony.

M. M. sformułował zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych oraz nieprawidłowej oceny dowodów, które doprowadziły do wydania niesłusznego wyroku. Obwiniony wniósł o uniewinnienie od zarzucanego mu czynu i zwrot zatrzymanych wędek.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego M. M. jest zasadna w niewielkim zakresie.

Sąd Rejonowy zgromadził wszystkie dowody niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy. Dowody te to przede wszystkim zeznania policjantów, którzy obserwowali mężczyzn w łódce zacumowanej pod mostem łowiących ryby. Z zeznań policjantów wynika, że przez dłuższą chwilę obserwowali obwinionego i wyraźnie widzieli w jaki sposób zarzucał wędkę. Także co do wymiarów złowionych ryb Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił i przeanalizował dowody, w tym wyjaśnienia samego obwinionego, który potwierdził, że nie miały one wymiarów wymaganych do łowienia na wodach śródlądowych. Na takich wodach się znajdował i łowił ryby. Ocena dowodów z zeznań policjantów nie budzi żadnych zastrzeżeń Sądu Odwoławczego. Wbrew twierdzeniom obwinionego nie mają oni żadnych powodów do pomawiania M. M. o zachowania, które nie miały miejsca. Nie ma żadnych przesłanek do stwierdzenia, że kiedykolwiek któryś ze świadków spotkał, kontrolował, czy oskarżał obwinionego, czy z jakiegokolwiek powodu miał do obwinionego jakiegokolwiek zastrzeżenia natury osobistej. Zaprzeczenie obwinionego sprawstwu nie jest wiarygodne i trafnie Sąd Rejonowy nie dał wiary wyjaśnieniom M. M..

Tym samym Sąd Okręgowy uznał apelację obwinionego zmierzającą do jego uniewinnienia za niezasadną i na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw w zakresie sprawstwa i winy utrzymał w mocy. Także w zakresie orzeczenia o karze wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy. Kara grzywny jest prawidłowo wyważona i jest współmierna do okoliczności czynu i do możliwości finansowych obwinionego. Tym samym i w tym zakresie wyrok utrzymano w mocy.

Zastrzeżenia Sądu odwoławczego budzi jedynie orzeczenie o przepadku przedmiotów (kodeks nie zna pojęcia przepadku dowodów rzeczowych). Przepadkowi podlegają przedmioty służące do popełnienia wykroczenia. Policjanci widzieli, że obwiniony używał jednej wędkę. Druga z wędek była złożona w łódce i nie była używana do łowienia w nieprzepisowy sposób. Tym samym nie ma podstaw do orzeczenia przepadku obydwu wędek, a więc należało uchylić orzeczenie o przepadku tej nieużywanej wraz z całym jej oprzyrządowaniem w postaci zwłaszcza kołowrotka (opisana w punkcie 2 spisu rzeczy na karcie 11 akt). Jak wskazał Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, popełnił błąd we wskazaniu podstawy prawnej orzeczenia o przepadku przedmiotów, a w związku z tym podstawę tę należało poprawić. Na podstawie art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw Sąd Okręgowy zmienił zatem zaskarżony wyrok co do zakresu orzeczonego przepadku przedmiotów i co do podstawy prawnej orzeczenia.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw.

.....

Bożena Majgier-Strączyńska